

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 93.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e22285/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1848.

Beretning No. 16.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Ejendoms Røde.

(Fortsat)

Det forekommer mig nemlig, at allerede denne Beskrivelse ikke passer ganske med Hensyn til Grundlovsforfatningen: De fleste saare til den Skilling, som Forsamlingen synes at indbringe ligesom for Regeringen i disse Afgaender. Efter Forringene af Regeringens Organ i den rettslige Samfundssammenhæng synes det at maatte antages, at H. Majestæt ikke vil indbringe denne Forsamling en saadan afgørende Beslutning med Hensyn til Grundloven, at de Forandringer, som Forsamlingen antager, uden videre skulde indgaae i Grundloven, men at paa den anden Side H. Majestæt heller ikke vil give Grundloven uden at have forenet sig med Forsamlingen om dens Indhold. Dette synes ogsaa at være antaget i H. Majestæts Thronrede. Meningen er saaledes vel nærmest, at Forsamlingen skal bringes i Lighed med en Transaktion mellem Regeringen og Forsamlingen; men i disse Tilfælde forekommer det mig, at Beslutningen i Slutningen af Regulerings § 15 i alt Hald ikke er fuldstændig, om der end ikke med dens Form kunde være Noget at erindres. Der maatte vel nemlig være anvist en Maade i Reguleringsloven, hvorpaa, efterat Forsamlingen havde foretaget Regeringen de Forandringer, man ønskede, og Regeringen da ikke vilde gaae ind paa disse, enten i det Hele eller for en Deel, eller fremstille et andet Forslag, der skulde forholde sig til Forsamlingen, for om muligt at komme til en Foræning med Regeringen.

Men heller ikke med Hensyn til de øvrige Lovforslag, som muligens kunne blive Genstand for Forsamlingens Behandling, forekommer det mig, at disse Udtræk ere rigtige. De forekomme mig nemlig at anticipe Afgjærelsen af, paa hvilken Maade Forsamlingen kan gaae ind paa disse Lovforslag, om den nemlig kan antages berettiget til at optræde som beslutende Forsamling med Hensyn til disse, eller om den blot kan optræde som raadgivende, saaledes som allerede igaaar af en ariet Taleer blev bemærket.

Migreen-Høring: Høit det ikke af Regeringen selv var tilkendegivet, at der vil blive foretaget nærværende Forsamling andre Lovforslag end Forsamningsudvalget, havde Comiteen fornødentlig indskrænket sig til at foreskaffe Beslutninger blot om Forsamningsudvalgets Behandling, hvilket den derimod nu, da andre vigtige Lovforslag ere debaterede, ikke har troet at kunne gjøre. Med Hensyn til Bemærkningerne ved Slutningsbeslutningen af § 15 finder jeg ikke, at der er Maendning for mig til at fremstille nogen yderligere Bemærkning.

Krieger: Da den ariete Taleer synes ikke nærmere at vilde gaae ind paa Beforsættelsen af de nye fremstillede Forandringer, skal jeg med hånd Tilføjeelse tilføje nogle Bemærkninger. Det forekommer mig ganske klart, at denne Forsamling har en beslutende Medvirksomhed, men den har ikke Enes-Bestlutning. Under saadanne Forhold er det nødvendigt, at enhver § i et Lovudkast, som forelægges Forsamlingen, sættes under særskilt Afstemning. Det er aldeles klart, at man ei kan indskrænke sig til, som i Provindskammerne, alene at sætte de Indvendinger, der fremkomme, under Afstemning, og i den Tilfælde, hvormed de øvrige Punkter forliges, at see et Tegn paa, at der ved samme ikke findes nogen Indvending. Det er indlysende, at man her maa stille enhver § og ethvert Amendement under Afstemning. Igenom en Række af enkelte Afstemninger fremstaaer da et fuldstændigt Lovforslag, som tilsidt forelægges under Gætt for Forsamlingen, enten til Antagelse eller til Forstøelse. Gaaet for

ger nu deraff Høit Lovforslaget da antages, bliver det at meddele Regeringen, og denne vil da enten functionere det uden videre, eller den vil anfætte det nødvendigt at gjøre nogle Forandringer med Forslaget og derefter henstille til Forsamlingen, hvormed denne maatte ville tage Forslaget under Behandling i Hensøit til de saaledes fremstillede Bemærkninger, eller endelig kan det antages, at Kongen bemænte sig af den Dilettantingstet, han i Thronreden har forbeholdt sig; og ligesledes, bliver Forslaget forfattet, kunne vi atter tænke os, at Regeringen finder sig opfordret til at gjøre yderligere Meddelelser til Forsamlingen. Men hvilken Bestatning Regeringen end saaledes maatte tage, vil man udenvæit indse Nødvendigheden af en Afstemning over den af Forsamlingens Forandringer fremgaaende Bestatning i dens Hælfed. Forfaavidt leverigt en ariet Rigsdagsmand for Kjøbenhavnens De Valgrets (Prof. Larsen) har ment, at vi skulde have indskrænket os til Grundlovsforlaget alene og satte os i Forhold med Hensyn til alt Andet, saa forekommer det mig, at man ved nærmere Overveelse vil reflesende, at vi ikke i denne Mening have givet vort Forslag en større Udstrækning end fornødent; thi der indholdes i samme intet Andet om de Andragender, som et Medlem vil forelægge Forsamlingen, end at de skulde være anmeldte forud i bestemt Tid, hvorefter Forsamlingen da bestemmer, om og hvorefteds de skulde behandles. Høit man til denne Regel en anden om Interpellationer, saa har man omtrent Alt, hvad Comiteen har foreslaaet om andre Sager end Lovforslag.

Prof. Larsen: Jeg skal blot bemærke, at med Hensyn til Udtrækkene i Slutningen af § 15, forfaavidt de skulde have Anvendelse paa Grundloven, gif jeg netop ud fra, at der ikke indvæit nogen Maade, hvorpaa enkelte Differenser med Hensyn til Indholdet af Grundlovsforlaget skulde kunne afhjæves efter det foreliggende Udskift til et Regulativ. Efterat der var afgjort over Grundloven i det Hele, ser jeg ikke, at Regeringen, hvøit den ikke troede ganske at kunne tiltræde de foreslaaede Forandringer, vilde have andet Valg end at opløse nærværende Forsamling og indkalde en ny. Jeg mener derfor, at der i Regulativet bør optages Bestemmelser om, hvorefteds, ikke hele Grundloven, men enkelte Dele af den kunde komme under ny Behandling, efterat Regeringen havde gjort de Meddelelser til Forsamlingen, hvortil den saant Anledning.

Angaaende Anvendelsen af Ordene „Afstemning til Antagelse eller Forstøelse“ med Hensyn til andre Lovforslag, skal jeg blot tilføje mig at forbeholde det fornødne, naar der senere bliver Spørgsmaal om, hvorefteds Forsamlingen med beslutende Nødvendighed kan indkalde sig paa saadanne Forslag.

Krieger: Det Tilføje, den ariete Taleer har nævnt, er netop et af dem, som vi ikke i dette Medblik behøvede at forberøje. Vi kunne gjerne blive staaende ved den Forudsætning, at Udskiftet maatte fremgaae som et Produkt af Regeringens og Forsamlingens Samstemmighed. Skulde det derimod vise sig, at en saadan Dørensstemmelse ei kunde tilvejebringes, forekommer det mig, at det er tilbøief at give de simple Regler, som kunne anvendes fornødne med Hensyn til de yderligere Meddelelser fra Regeringens Side.

Formanden: Jeg turde maadere antage, at dette Afstøit nu er uddøbatteret. Vi kunne derfor gaae over til Døsløstning af det følgende Afstøit §§ 16—17.

Migreen-Høring: opløste de ovennævnte Paragrapher, hvøit han bad Forsamlingen at rette de Ord— „i hvilken Form Sagen“ i nævnte Paragraph af § 16 til „om og hvorefteds Sagen“, samt i § 16—17 „Dagen“ til „Rødet“. Derefter tog han saar